

— Ὑπαγε, ἐπανάλαβεν ὁ ἐργοστασιάρχης μετὰ τινὰς στιγμὰς κατασκευτικῆς συμπαθείας· ὕπαγε Φρεδερίκε, ἔχεις τὴν ἄδειαν ἕως εἰς τὸ τέλος ταύτης τῆς ἐβδομάδος νὰ σχολάσῃς ἀπὸ τὸ ἔργον σου, θέλεις δὲ λαμβάνει τὸν μισθόν σου, ὡς εἰς τακτικῶς εἰργάζεσο.

— Εὐχαριστῶ, Κύριε, ἀπεκρίθη ὁ Φρεδερίκος· ἀλλ' ὅπου δῆποτε καὶ ἂν εὐρίσκηται ἤδη ἡ μήτηρ μου, θέλει εὐχαριστηθῆ θεωροῦσά με ἐργαζόμενον, διότι οὕτω πράττων, ἀκολουθῶ τὰς συμβουλὰς της.

Ὁ Κ. Καρτμάνος θείς τὴν χεῖρά του ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ νέου δοκίμου, εἶπε πρὸς αὐτὸν μὲ γλυκεῖαν συμπάθειαν.

— Μετάδωθι, Φρεδερίκε, εἰς τοὺς δοκίμους τῆς πρώτης τάξεως, καὶ θέλω ἐπαυξήσει τὸν μισθόν σου.

(ἀκολουθεῖ).

ΤΟ ΙΣΧΥΡΟΤΕΡΟΝ ΠΡΑΓΜΑ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ.

Οἱ Αὐλικοὶ τοῦ Δαρείου εἶχόν ποτε μεταξύ των μεγάλην φιλονεικίαν περὶ τοῦ ποῖον τὸ ἰσχυρότερον πρᾶγμα τοῦ κόσμου. Ὁ Μονάρχης τῆς Περσίας λαβὼν μέρος εἰς τὴν φιλονεικίαν ταύτην ὑπεσχέθη, ὅτι ὅστις ἤθελε διαλύσει τὸ ζήτημα ἐντὸς ὠρισμένης προθεσμίας θέλει τὸν ἐνδύσει φορέματα πορφυρᾶ, θέλει πίνει εἰς χρυσοῦν ποτήριον καὶ κοιμᾶσθαι εἰς χρυσοῦν κλίνην, καὶ τέλος θέλει κάθησθαι πάντοτε ἀμέσως μετὰ τὸν Βασιλέα. Ἐπρόβαλαν λοιπὸν τὴν ὑπόθεσιν εἰς τοὺς σοφωτέρους τῆς Περσίας.

Ὅτε ἔφθασεν ἡ ἡμέρα τῆς προθεσμίας, τρεῖς ἄνθρωποι ἐπαρουσιάσθησαν διὰ νὰ ἐκθέσωσι τὴν κατὰ τὴν ιδέαν αὐτῶν λύσιν τοῦ ζητήματος, καὶ ὁ μὲν πρῶτος εἶπεν, ὅτι ὁ οἶνος εἶναι τὸ ἰσχυρότερον πρᾶγμα τοῦ κόσμου· Ἡ γνώμη αὕτη, ἂν καὶ ὄχι τόσο καταλληλὸς μὲ τὸ προκείμενον ζήτημα, ἤρσεν ὅμως ὁπωσοῦν εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ Δαρείου συγκαλεσθεῖσαν συνέλευσιν τῶν σοφῶν διὰ νὰ συζητήσῃ τὰς διαφόρους προτάσεις.

Ὁ δεῦτερος εἶπεν, ὅτι τὸ ἰσχυρότερον πρᾶγμα τοῦ κόσμου εἶναι ὁ Βασιλεὺς· ἀλλὰ πρὶν ὁ μέγας Ἀλέξανδρος κατακτήσῃ τὴν Περσίαν, ἡ λύσις αὕτη ἠδύνατο νὰ φανῇ καταλληλὸς εἰς τοὺς Πέρσας, εἰθισμένους νὰ λατρεύωσι τὸν Βασιλέα αὐτῶν. Τέλος πάντων, Ἡγεμὼν τις Ἰουδαῖος Ζοροβάβελ ὀνομαζόμενος, αἰχμάλωτος παρὰ τῷ Δαρείῳ, παρουσιασθεὶς εἶπεν, ὅτι αἱ γυναῖκες εἶναι ἰσχυρότεραι

καὶ ἀπὸ τὸν οἶνον καὶ ἀπὸ τὸν Βασιλέα, ἐπειδὴ εἶδε μίαν ἀπὸ τὰς γυναῖκας τοῦ Δαρείου ν' ἀφαιρέσῃ τὸ διάδημα ἀπὸ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ νὰ τὸ θέσῃ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς της, χωρὶς ὁ Μονάρχης νὰ τολμήσῃ νὰ τὴν εἶπῃ τί, μολοντοῦτο. ἐπρόσθεσεν ὁ Ζοροβάβελ, ὑπάρχει τί ἄλλο ἰσχυρότερον ἀφ' ὅλα ταῦτα ὅσα εἶπαμεν, δηλαδὴ ἡ ἀλήθεια. Ἡ συνέλευσις μετὰ τινὰς στιγμὰς σιωπῆς ἀνεγνώρισεν παμψηφεί τὴν ἀκρίθειαν καὶ τὸ ὀρθὸν τῶν λόγων τοῦ Ἰουδαίου, καὶ τὸν ἀπέδωκεν τὴν ὑπὸ τοῦ Δαρείου ὑποσχέθειαν ἀνταμοιβήν.

(ὕπὸ τῆς Κυρίας Θ. Ι. Π.)

ΑΓΑΘΟΕΡΓΟΣ ΡΟΠΗ.

Ἐπὶ τῶν γάμων τοῦ Ἀρχιδουκὸς Φερδινάνδου, μετὰξὺ τῶν πολλῶν ἄλλων διασκεδάσεων, ἐπρόκειτο νὰ γενῆ, τὴν προτεραίαν τῆς ἀναχωρήσεώς του, καὶ λίαν δαπανηρὰ φωτοχυσία, τῆς ὁποίας τὸ σχέδιον ἐπαρουσίασαν οἱ αὐλικοὶ πρὸς τὸν Ἀρχιδουκᾶ, παρούσης καὶ τῆς Αὐτοκρατορίσσης μητρὸς του· ὁ Ἀρχιδουξὸς λαβὼν τὸ σχέδιον ἀνὰ χεῖρας ἐστέναξε, καὶ δάκρυ ἔβρεξε τοὺς ὀφθαλμούς του, ἡ δὲ Αὐτοκρατορίσσα ἀπορήσασα, ἔσπευσε πρὸς αὐτὸν ἐρωτῶσα τὸ αἴτιον τῆς φανερᾶς ἀθυμίας του· μήτῃρ μου ἀπεκρίθη ὁ Ἀρχιδουξὸς, ὡς νὰ μὴν ἤρουν αἱ τόσαι τόσον πολυδάπανοι διασκεδάσεις, ἰδοὺ καὶ μία φωτοχυσία, τῆς ὁποίας τίς εἶδε τὴν δαπάνην! ἕκαστος ὅμως γνωρίζει τὴν ὀλιγόστιγμον εὐχαρίστησιν, ὅπταν μάλιστα ἡ ἀκρίθεια τοῦ σίτου καὶ τόσαι ἄλλαι δειναὶ περιστάσεις, τόσας καὶ τόσας τιμίας οἰκογενεῖας μαστίζωσι· « Ἡ Αὐτοκρατορίσσα καὶ ταύτην τὴν φορὰν ἀπαντήσασα εἰς τὰ τέκνα της τὴν χαρακτηρίζουσαν ἑαυτὴν φιλάνθρωπίαν καὶ ἀγαθοεργίαν, ἐνηγκαλίσθη τὸν υἱὸν της, ἤνωσε τὰ δάκρυά της μὲ τὰ ἰδικά του, καὶ διέταξε τὴν κατάθεσιν σημαντικῆς ποσοῦ χρημάτων, εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ Ἀρχιδουκὸς, ὅστις ἐδαπάνησεν ὅλην ἐκείνην τὴν ἡμέραν εἰς μυστικὰς ἐλεημοσύνας· τὴν δ' ἐπιούσαν παρουσιασθεὶς μὲ ἰλαρὸν πρόσωπον, ἠσπάσθη τὰς χεῖρας τῆς μητρὸς του, καὶ μ' ἐνθουσιασμὸν ψυχῆς εὐχαριστημένης ἐξ ἀγαθοεργιῶν, εἶπεν, « ἄχ μήτῃρ μου, τί πανήγυρις! τί διασκεδάσεις! τί φωτοχυσία! ἀλλ' ἐχρειάζοντο πολλὰ τοιαῦτα. »